

Саннікова Л. О. – студентка навчально-наукового інституту № 4 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного права і процесу Національної академії внутрішніх справ
Стрельченко О. Г.

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ ЕКСТРЕНОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ

Кабінет Міністрів України з метою підвищення ефективності використання бюджетних коштів пропонує передати обласним бюджетам фінансування закладів охорони здоров'я, що надають спеціалізовану та високоспеціалізовану медичну допомогу.

Закон України «Про екстрену медичну допомогу» [1] має важливе значення для подальшого реформування та розвитку всієї вітчизняної системи охорони здоров'я. Екстрена медична допомога (ЕМД) – це унікальний механізм, що єднає всі ланки медичної допомоги, починаючи з первинної медико-санітарної, тобто від сільського ФАПу, сільської лікарської амбулаторії, амбулаторії загальної практики – сімейної медицини, і закінчуючи клініками інститутів Національної академії медичних наук України. Саме від злагодженої, чіткої, оптимальної, прозорої діяльності системи й служби ЕМД залежить загалом рівень доступності медичної допомоги в країні. Це є запорукою збереження здоров'я та життя наших людей, а отже, слугує важливим чинником національної безпеки держави.

Всесвітня організація охорони здоров'я визначає систему ЕМД як інтегровану частину будь-якої ефективної та функціональної системи охорони здоров'я. ЕМД є точкою першого контакту із системою охорони здоров'я для більшості пацієнтів під час надзвичайних ситуацій і травм, що загрожують життю та здоров'ю людей. ЕМД є першим кроком у доступі до вторинного та третинного рівня надання медичної допомоги. Позагоспітальна ЕМД призначена для надання допомоги на місці випадку чи гострого захворювання. Це єдиний комплекс,

який включає різні служби, від пунктів ЕМД до диспетчерських, які мають змогу прийняти екстрений виклик, надати поради людині, яка звернулася за допомогою, та в разі необхідності направити мобільну бригаду ЕМД [2].

Основними принципами ЕМД має бути постійна готовність до термінового надання медичних послуг, оперативне цілодобове реагування на виклики бригад швидкої медичної допомоги, доступність і безоплатність, своєчасність, якість, пріоритетність, послідовність, відповідність вимогам екстериторіальності. Від оперативності та якості ЕМД безпосередньо залежить життя людини.

У 2012 році прийнято Закон України «Про екстрену медичну допомогу», яким чітко визначено не лише організаційно-правові засади забезпечення громадян України ЕМД, а й засади створення, функціонування та розвитку її системи [1].

Однак недофінансування ЕМД перешкоджає реалізації положень цього Закону в повному обсязі. Зокрема, ідеться про те, що нині:

- не завершено побудову та функціонування єдиної диспетчерської служби, оснащеної відповідним програмним забезпеченням, що дало б змогу досягти максимальної координації роботи бригад ЕМД та виконання встановлених нормативів прибуття до хворого;

- залишається нерозв'язаною проблема забезпечення системи ЕМД спеціалізованим медичним транспортом у необхідному обсязі (наявна кількість, тобто 2 965 одиниць, становить лише 67 % від нормативної). Причому в середньому 60–70 % медичної техніки та спеціалізованого медичного автотранспорту є застарілими, фізично зношеними й такими, що потребують заміни;

- не забезпечено належну оплату праці працівників бригад ЕМД. Так, наявний фонд заробітної плати для цих працівників не дає можливості забезпечити виплати надбавок за особливі умови праці, матеріальної допомоги для вирішення соціально-побутових питань та інших фінансових заохочень у повному обсязі відповідно до законодавства (наприклад, у Київській

області фонд заробітної плати на 2017 рік для працівників ЕМД становить 131 млн грн за потреби 275 млн грн) [2].

Отже, в умовах децентралізації, створення госпітальних округів, реформи первинної ланки медичної допомоги та системи фінансування охорони здоров'я розвиток ЕМД має відбуватися комплексно з іншими напрямками реформування системи охорони здоров'я. Водночас реалізація положень Закону України «Про екстрену медичну допомогу» ускладнена через фінансування, що не відповідає реальним потребам у цій сфері та викликам сьогодення. Слід зважати на те, що стратегічно важливим пріоритетним завданням держави в галузі охорони здоров'я є збереження життя та здоров'я людини.

Список використаних джерел

1. Про екстрену медичну допомогу : Закон України від 5 лип. 2012 р. № 5081-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 30. – Ст. 340.

2. Робота системи екстреної медичної допомоги України: проблеми на шляхи вирішення [Електронний ресурс] : матеріали круглого столу (Київ, 28 лют. 2017 р.). – – Режим доступу: <http://komzdrav.rada.gov.ua/print/73148.html>. – Назва з екрана.

Тутова А. А. – студентка факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки та фінансів Харківського національного університету внутрішніх справ ***Садиков М. А.***

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У КОНТЕКСТІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ

Нині в Україні утвердилася громадська думка про об'єктивну необхідність активного втручання держави в процес розвитку економіки. Надія на ринкові сили, що самореалізуються, вичерпалася. Проблемність функціонування економіки країни сягнула критичного рівня. Навіть МВФ постійно закликає нас переглянути курс на обмеження дій